

HỘI ỨC “CHINH CHIẾN” CỦA THẦY, CÔ VÀ SINH VIÊN KHOA LUẬT - TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẦN THƠ

Lâm Vũ Khang

Cựu sinh viên khoa Luật

Mái nhà Khoa Luật - Trường Đại học Cần Thơ là nơi đã cho em và đồng đội được bén duyên, thử lửa và gặt hái những thành tựu không chỉ mang về vinh dự, tự hào cho Khoa, Trường mà còn đọng lại trong em nhiều ký ức khó phai. May mắn được Thầy Phạm Tuấn Kiệt và Cô Huỳnh Thị Cẩm Hồng là giảng viên Khoa Luật dìu dắt chúng em trên chặng đường chinh phục hai cuộc thi học thuật Law’s Conquerors năm 2022 và Vmoot năm 2020. Ngoài những thành tựu đạt được, điều khắc sâu trong tâm trí của em lúc này - một tân cử nhân luật vừa tốt nghiệp là những kỷ niệm được đồng hành Thầy, Cô và đồng đội.

Thật trùng hợp khi hai cuộc thi đều được tổ chức và diễn ra tại thành phố Hồ Chí Minh. Kỷ niệm hiện hữu đầu tiên trong em khi nhắc nhớ về là lúc mà chúng em cùng Thầy, Cô nhiều giờ liền trên chuyến xe khởi hành từ Cần Thơ đi thành phố Hồ Chí Minh với một tâm thế vừa hồi hộp, vừa hào hứng. Trong chuyến đi lần đầu tiên, ở vòng sơ loại cuộc thi Law’s Conquerors, với một ý chí quyết tâm, đội thi đã xuất sắc tiến vào vòng chung kết. Thế là sau khi trở về Cần Thơ, cả đội lại một lần nữa cùng nhau xuất phát lên lại Sài Gòn sau một vài ngày nghỉ ngơi và hành trang mang theo là sự tin tưởng, cổ vũ của mọi người. Em không bao giờ quên được cảm giác khi hay tin bài thi của đội Horus được thông báo lọt vào top 12 và khăn gói để chuẩn bị chinh chiến cuộc thi Vmoot tại Trường Đại học Luật thành phố Hồ Chí Minh. Chặng đi, chặng về của cả đội là hành trình mà em luôn khắc sâu hình ảnh cả Thầy, Cô và trò vừa trò chuyện, vừa ngắm nhìn khung cảnh ven đường để rồi thiếp đi trong giấc ngủ vội trên ghế xe.

Ký ức về những lúc Thầy, Cô và trò cùng nhau lê la dạo phố nơi hoa lệ náo nhiệt, sôi động với những ánh đèn tượng trưng cho thành phố không bao giờ ngủ. Cái mùi hương và tiếng ồn ào của phương tiện làm cho em không thể nào bớt thích thú thành phố này. Không chỉ với riêng em, chắc chắn đối với mỗi sinh viên khi được Thầy, Cô dẫn đi trên những con phố, được thưởng thức những món ăn đặc trưng của chốn phồn hoa đều cảm thấy hạnh phúc và say mê. Cô và Thầy, những lúc này lại trở thành một người đồng đội, luôn bên cạnh để động viên, nhắc nhở chúng em không chỉ trải nghiệm những điều lạ lẫm ở thành phố này mà phải tập trung cho cuộc thi. Em luôn cảm nhận được rằng sức khỏe và tinh thần của chúng em là điều mà Thầy Tuấn Kiệt và Cô Cẩm Hồng quan tâm nhất, những lần Thầy, Cô nhắc nhở chúng em nghỉ ngơi sớm, bổ sung năng lượng để giữ tinh thần thật tỉnh táo cho cuộc thi là điều em không sao quên được. Đến tận bây giờ, ấn tượng nhất là lúc mà cả thầy trò đều mất ngủ vì chỡ lạ, cả đội cùng nhau lên sân thượng của khách sạn để ăn bánh và trò chuyện đến gần hai giờ sáng, cùng kể cho nhau nghe những câu chuyện xã hội xung quanh cuộc sống. Thầy, Cô là người động viên về tinh thần, hướng dẫn cả về chuyên môn để chúng em có thể hoàn thành tốt các vòng thi. Thầy, Cô không là người “cầm tay, chỉ việc”, mà là người cho chúng em “chiếc cần để câu cá”. Thầy Tuấn Kiệt, Cô Cẩm Hồng hướng dẫn chúng em cách để tự tin, bình tĩnh khi thuyết trình trước đám đông cũng như ứng biến với các câu hỏi vô cùng hóc búa. Những lúc như vậy, câu chuyện và bài học mà Thầy, trò cùng kể cho nhau nghe là những kỷ niệm mãi không bao giờ quên và em rất muốn được ngược dòng ký ức để quay lại một lần nữa.

Dù biết rằng, cuộc thi là điều mà cả đội phải tập trung khi đặt chân đến thành phố Hồ Chí Minh, nhưng mục đích và điều ấn tượng nhất trong chúng em là được đồng hành cùng Thầy, Cô ở những chặng đường như thế này. Tuy chỉ vụn vụn vài ba ngày, những kỷ niệm về hai cuộc thi ấy không thể nào lột tả hết bằng câu từ trên trang giấy. Cùng nhau lang thang tại trung tâm Quận nhất, trên tay cầm những thức ăn nhanh, đi dạo và ngồi lại ở công viên

Tao Đàn với từng đợt gió tươi mát. Em còn nhớ như in cái khoảnh khắc mà Thầy, Cô động viên chúng em bằng cách hứa với chúng em sau khi hoàn thành các vòng thi thật tốt sẽ dẫn chúng em đến thưởng thức những món ăn, thức uống nổi tiếng. Vì vậy, những khoảnh khắc ấy, cho đến tận bây giờ, đọng lại trong em là những khoảnh khắc mà chỉ còn tồn tại ở quá khứ.

Bên cạnh đó, chúng em còn được Thầy, Cô giới thiệu gặp gỡ để giao lưu cùng các đội thi cũng như các Thầy, Cô ở các trường khác. Thầy Tuấn Kiệt và Cô Cẩm Hồng luôn mong muốn chúng em phải trau dồi kỹ năng giao tiếp, khéo léo và chuẩn mực trong ứng xử. Thầy, Cô luôn tạo cơ hội để chúng em không chỉ giới thiệu về Trường Đại học Cần Thơ, mà còn để chúng em tự hào khi là sinh viên của Trường. Khi trao đổi với các đội thi khác, em nhận thấy Thầy, Cô, sinh viên Trường Đại học Cần Thơ luôn có một “sức hút” và nhận được sự yêu mến của các đội thi, Thầy, Cô ở trường khác. Sau khi mỗi cuộc thi kết thúc, các Thầy, Cô và các bạn sinh viên trường bạn luôn mong muốn có dịp được hợp tác, trao đổi và hội ngộ với Thầy, Cô cùng các bạn sinh viên của Trường Đại học Cần Thơ.

Mới hôm nào mà sáng sớm ngày thi, Thầy, Cô và chúng em hối hả chuẩn bị và di chuyển đến địa điểm tổ chức thi thật sớm mặc dù là đội thi ở xa nhất để giữ tinh thần ổn định, bình tĩnh nhằm vượt qua những vòng thi thật tốt. Trải qua các vòng thi gây căng, người duy nhất chứng kiến, lo lắng và dõi theo chúng em mỗi khi hồi hộp chính là Thầy, Cô ngồi phía dưới.

Sau khi hoàn thành những vòng thi cuối cùng lúc mà cả Thầy, Cô và trò đều đã cảm thấy thoải mái nhưng có chút mệt mỏi và cần nạp thêm năng lượng. Cả đội cùng nhau dạo quanh các góc phố tìm những quán ăn để thưởng thức sau khi kết thúc những vòng thi gây căng, kịch liệt. Lúc này, Thầy, Cô và chúng em không còn hồi hộp cho cuộc thi, nhưng vẫn đang lo lắng và mong chờ công bố kết quả. Vào những thời điểm này này, Thầy, Cô là người giải đáp cho chúng em những vướng mắc, câu hỏi trong cuộc thi mà chúng em còn băn khoăn, trăn trở. Tuy nhiên, Thầy, Cô luôn dặn dò chúng em rằng:

Đây là sân chơi học thuật để thể hiện và bức phá bản thân, ai cũng đều mong muốn đạt được kết quả cao nhưng điều quan trọng nhất vẫn là được thử sức và trải nghiệm. Do đó, Thầy Kiệt và Cô Hồng đều muốn chúng em không bị áp lực về kết quả và mong chúng em học hỏi, giao lưu được những ưu điểm của đội bạn, trao đổi những kiến thức mà chúng em còn hạn chế.

Công sức, thời gian mà cả đội cùng Thầy, Cô cuối cùng cũng được ghi nhận tại thời điểm mà cả hai cuộc thi mà chúng em đều đạt giải. Tuy không phải là đội thi đạt giải cao nhất trong cuộc thi, nhưng đây là động lực để chúng em tiếp tục cố gắng và trau dồi bản thân cũng đồng thời là cơ hội để có thêm nhiều bạn mới ở khắp các vùng miền trên cả nước. Quan trọng nhất, đây là sự nỗ lực của cả Thầy, Cô và chúng em, là dấu ấn đánh dấu kỷ niệm mà Thầy, Cô và trò đã đạt được.

Thời điểm mà cả đội chinh chiến tại hai cuộc thi cũng chính là lúc mà đại dịch Covid-19 đang bùng phát. Tuy nhiên, với sự nỗ lực của Ban tổ chức và tất cả các đội thi thì cuộc thi cuối cũng diễn ra thành công. Với tâm thế dù lo sợ dịch bệnh, nhưng cả đội thi của Khoa Luật vẫn không quan ngại mà vững bước “chiến đấu” tại cuộc thi. Trải qua hai cuộc thi, điều mà cả Thầy, Cô và sinh viên Khoa Luật đã đạt được đầu tiên là thái độ, kỹ năng làm việc nhóm, giao lưu và học hỏi. Tại cuộc thi, cả đội đã được sự ủng hộ và chào đón nồng nhiệt của các đội bạn.

Trở về từ hành trình tham gia hai cuộc thi, cùng với sự chúc mừng của quý Thầy Cô Khoa Luật - Trường Đại học Cần Thơ và của người thân, bạn bè chúng em còn có thêm một người Thầy, người Cô mà kỷ niệm là điều gắn chặt với chúng em. Mai này dù đi đâu, về đâu hay làm bất cứ công việc gì, mỗi khi hồi tưởng lại, những kỷ niệm ấy đều khiến cả đội phải rơm rớm nước mắt. Hành trình ấy không mang tên giải thưởng mà mang tên dấu ấn kỷ niệm của Thầy, Cô và các đồng đội là sinh viên Khoa Luật - Trường Đại học Cần Thơ. Đây sẽ là ký ức, bài học và động lực tiếp bước cho chúng em ở chặng đường phía trước, chặng đường mà Thầy Trưởng Khoa Luật luôn căn dặn

phải “*Rèn tâm thiện - Luyện trí minh*”. Thoáng chốc nhìn lại những hồi ức ấy, em lại nhớ những câu thơ của nhà thơ Chế Lan Viên trong tác phẩm Tiếng hát con tàu:

*“ Khi ta ở chỉ là nơi đất ở
Khi ta đi đất đã hoá tâm hồn...”*